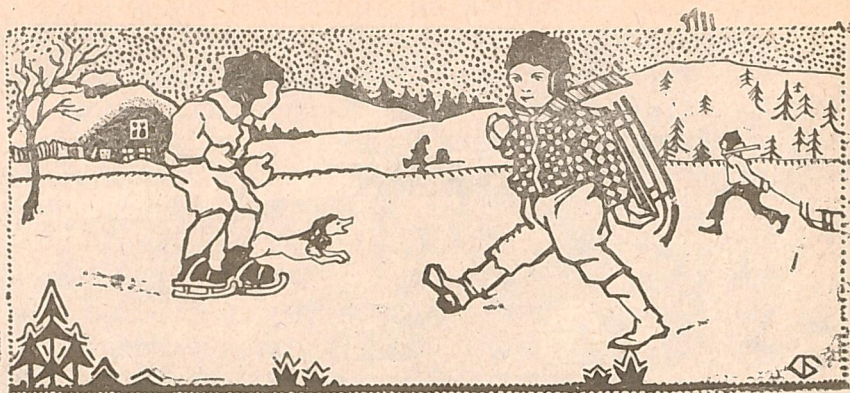

Ст. Баджовъ.

На пързалката

По земята снѣгъ дебелъ
Тази нощъ е навалѣлъ.
Тежка зима вечъ настана,
Но азъ въ радостъ съмъ голѣма.

Отъ леглото, шомъ станахъ
И шейната си грабнахъ;
Сбрахме се дружина малка
И направихме пързалка.

Върволица — наредени,
Съ лица румени, засмѣни
Всѣки яхналъ си шайната,
Летимъ ний внизъ стрѣмнината.

Но въ мигъ — каква изненада,
Вождѣтъ на земята пада —
Наш' та весела дружина
На цѣла грамада стана.

Но разбитата дружина
Скоро на крака си дигна
Сѣда бързо на шейната
Литна пакъ къмъ низината.

Рахманлии

Наско.